

1. Mluv, Pa-ne, neb tvůj lid tvé slo-vo o - če - ká - vá, v něm zá-ří prav-dy

svit a moudros-ti tvé slá - va. Zjev sva-tou vů - li svou, dej

mi-lost po-třeb-nou, veď nás ty, Bo - že, sám k svým rajs-kým vý - ši - nám.

2. Ty jasným světlem pláš
tmou obklíčené duši,
ty poznati jí dáš,
co ke kráse jí sluší.
Z nás sejmi slepotu
a zaplaš temnotu,
ať pravdu poznáme
a dle ní jednáme!

3. Co dobré je, co zlé,
nás uč svým slovem znáti
a pomoz duši mdlé
se hříchů varovati.
Dej poznati, co lest,
co blud, co pravda jest,
ať nezabloudíme
a tebe spatříme.

2. Ty jasným svě-tlem pláš tmou ob-klí-če-né du - ši, ty po-zna-ti jí

dáš, co ke krá-se jí slu - ší. Z nás sej-mi sle-po - tu a

za-plaš tem-no - tu, ať pravdu po - zná-me a dle ní jed-ná - me!

3. Co dob - ré je, co zlé, nás uč svým slo - vem zná - ti a

pomoz du - ši mdlé se hří - chů va - ro - va - ti. Dej po - zna - ti, co lest, co

blud, co pravda jest, ať ne - zab - lou - dí - me a te - be spa - tří - me.